

Setmanari de Banyolas

Periòdich d'accio catòlica

Redacció y Administració:
Carrer de Girona, Número 6 A

Banyolas, 4 de Deseembre de 1910

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

A Banyolas: 1'00 pta. trimestre.
A fora: 1'25 »
Número solt: 10 céntims.

Maria Inmaculada com ideal de la bellesa

¿Qué es la belleza? Pregunta aquesta molt difícil de contestar, porque tots els filòsops que s'han ocupat d'ella, desde Plató a nosaltres, dies no han trovat encar una definició completament satisfactoria, á pesar d'haver recorregut per explicarla els camps metafísics de la veritat, bondat, ordre, armonía etc., y de haver acudit á les relacions íntimes entre lo material y lo espiritual y entre les criatures y l'Criador.

Pero, en canvi, tots sentim els efectes d'aquesta bellesa inespllicable y la veiem hermosament reflectida en tots els ordes de la creació, y 'ns encanta y énamora, depositant, com rosada del cel, la suavitat y l'consol en el nostre cor, que 's desclou maravillosament al sentir la dolsor de sa besada.

També podem comprender facilment que la belleza es una excelència, una exuberància, un perfeccionament y vitalitat que l'mateix ser irradia explendorosament; que les negocions ó ausencies de ser, com lo fals, lo mal, lo defectuós, lo incomplet y deformé, no tenen belleza; y que, com més elevació té'l ser, més susceptible es de majors graus de bellesa.

Per lo mateix entre les criatures de aquest mon sobresurt baix el punt de vista estètic l'home ó sigui l'ser humà.

En la creació hi ha sers que tenen existència, com les pedres; altres que tenen existència y vida, com les plantes; altres que tenen existència, vida y sensibilitat, com els animals; y finalment, tenim el ser humà, que té existència, vida, sensibilitat y espriu ó ànima racional capás de coneixer y estimar.

Així es que l'home es entre totes les criatures de aquest mon la que reuneixmés excelències y, per lo mateix, la

que conté més elements estètics, la que es susceptible de major bellesa.

En la mirada del home hi brilla un no sé que de diví, porque Deu, com diu el Salmista el *senyalá ab la llum de sa cara, el coroná de gloria y honor y coloca totes les coses debaix de sos peus.*

En l'aspecte del home, quan aquest no rebaixa la seva dignitat, s'hi veuen els senyals de rey de la creació. En sa bellesa física hi fulgura la bellesa de la seva ànima, de son esperit, que es com un cristall hermosíssim que, á més de brillar ab llum natural y propia, reflecta totes les belleses de la creació, recull els ecos de totes les armonies, y en ell hi reverberan els resprandors de la Veritat Infinita que ilumina á tot home que vé á n'aquest mon.

Sí, l'espiritu del home es una gran obra d'art. Sembla petit y té més dilatacions que l'mar y que l'espai; no 's veu y ell veu totes les coses; el tenim tencat á dintre y ell sab sortir y volar y enlairar-se fins á Deu.

Y si are, apesar de que la naturalesa humana, com tots tenim que confessar, porta dins son sí el germen d'l mal y la falsedad, que li trauen integritat, que li roban part del seu ser, y per lo tant part de la seva bellesa; reconeixém l'hermosura y exelència de que es capás l'home, ¿quina seria la seva bellesa si no hagués coneut may el mal, si en son interior no hi hagués penetrat may la foscor, ni cap taca, ni brutícia, ni hi hagués vibrat may cap nota inàrmònica, ni la corrupció hagués sigut engendrada en son cor per medi del pecat?

Donchs tot això que ha faltat al home, per esser una obra de bellesa acabadíssima, ha sobrat á Maria, criatura maravillosa, obra la més perfecte de la creació, que reuneix en sí la més gran hermosura, la plenitud de la bellesa, la bellesa suma, no impedita per cap negació ó deficiencia, l'ideal més acabat de la bellesa.

Y així Maria es la sola, la única, la electa, entre totes les criatures, que ab la seva hermosura enamora al Criador.

La bellesa física de Maria conté y supera tota la perfeccióabilitat de aquesta classe de bellesa. Era aquesta tan extraordinaire, que, al veurela San Dionís, quan ja era catòlic, digué, que si la fé no li ensenyés que era pura criatura la tindria y adoraría per Deu.

Pero hont trovem, no sols la bellesa, sinó l'mar sents límit que l'caudalós riu de la Divinitat necessitava per abocarhi totes les perfeccions y hermosures possibles, es en son esperit, hort escullit per les delicies de tot un Deu, mirall puríssim que recullí tota la llum del Criador, arpa grandiosa que ab ses armonías recrea al Infinit.

Més l'ideal de la bellesa en qué consisteix?

Els grans artistes, aquells sers superiors qual esperit vibra als acorts de l'armonía eterna y que ab l'escalf de l'inspiració saben elevarse com les aligues, senten un amor intens, un amor apacionadíssim per la bellesa. Y com aquesta la veuen sols en fractaments y sempre limitada en totes les coses, anhelan y anyoran la possessió de la bellesa perfecte, acabada, que no tingui deficiencias ni màculas, que sigui la bellesa en tota sa plenitud.

Aquesta bellesa sobiranay perfecte es l'ideal de la bellesa. Ideal que 'ls artistes persegueixen sempre. Ideal que es l'objecte de sos amors. Ideal al qual se entregan y al que confian tots sos ensomnis de gloria.

Y 's diu ideal perque no 's trova en la realitat, sinó que 'ls artistes se l'fabrixdan en son interior, segons la potència engendradora de la seva ànima.

Aquesta imatge de la bellesa perfecte es la criatura ideal que acaricia y somriu sempre al artista; es el model de hont ell copia ses obres; es la font de la seva

Anuncis y comunicats á preus convencionals
No's tornan els originals

inspiració; es el *verbum mentis*, que dona ser y vida á tot quan naix de sa feconditat.

En fi, es aquest ideal com un sonris de la Glòria; com una música divina; com un idili vege; com un cantich nou de deslliurament, que desperta y eleva'l cor del artista, marcit pel cansament y arideses de la vida.

Aquests ideal de la bellesa ja he dit que l'artista no'l trova, se l'inventa. Pero en canvi, aquest ideal pot esser una realitat. Pot trovarse en Maria que es l'ideal de la bellesa més real, y la realitat de la bellesa més ideal.

En Maria se junten totes les excelències y hermosures que pot tenir una criatura. Qui busqui l'ideal de la bellesa física el trova en Maria. Qui busqui la bellesa del amor, trova en Maria la plenitud del amor, la font del amor, la *Mare del amor hermós*, de aquell amor que no tingué ni la més insignificant sombra d'egoisme ó amor propi. Qui busqui la bellesa de la veritat, trova en Maria tota la veritat, la Veritat infinita, el Verb Diví, que enamorat de la pureza de la seva ànima va abocarhi tota sa llum, tota sa plenitud. Mes encar, enamorat d'ella, el Verb Diví ó Veritat Eterna, l'escullí per Mare, essent per aquesta causa la mare de la llum, com ho es del amor. Qui busqui la bellesa de les grandes èpiques, Maria es la invicta Judit, la Reina de les victòries, la triomfadora del infern, destructora de tots els errors, y terrible contra'ls perseguidors de l'iglesia com un exèrcit de esquadrons ordenats. Qui busqui la bellesa de les armonies líriques, trova en Maria á la tòrtola enamorada que en el desert de la vida suspirava constantment per la possessió de son estimat.

En Maria se juntan la modestia de una humil donzella ab la magestat de una gran reina, la delicadesa ab l'energia, la innocència ab la sabiduria, la paciencia ab el valor, la virginitat ab la maternitat,

y fins podríam dir, la terra ab el cel, lo finit ab lo infinit, la criatura ab el Criador.

Totes les belleses y excelencies se trovan en Maria de una manera armónica y unissoña, formant la més grandiosa varietat dintre la més perfecte unitat.

Ella es la flor del camp, el lliri dels valls, l'hort tancat, la font sellada, la porta del cel, la casa del sol, l'estrella del mar, l'arbre de la vida, l'aurora de la gracia. Ella es tota hermosa, porque en Ella no hi ha mácula y per lo mateix es l'ideal de la bellesa, la mateixa hermosura, l'obra més acabada del Artista Diví.

JOAQUÍN COROMINA.

Conferencia del Sr. Darder

Diumenge passat, á les 10 del matí, el Sr. Francisco de A. Darder va donar una notable conferencia en el Teatre Vila als nens y nenes més grandets de les escoles d'aquesta localitat.

La concurrencia era numerosíssima, ocupant el públich compost casi en sa totalitat de gent menuda el espayós teatre.

Comensà el conferenciant ab una descripció del organisme general dels peixos, exhibint un clixé en el que s'hi mostraven alguns òrgans dels mateixos.

Per medi de projeccions presentà algunes de les principals varietats destinades á la repoblació del nostre Estany, acompañant les diferents projeccions d'una explicació clara y completa de les varietats projectades.

Cridaren molt l'atenció del públich els clixés de les diferents varietats de carpa y tenca que va presentar.

Després va exhibir algunes vistes del Parch de Barcelona y de la colecció zoològica del mateix, siguent molt aplaudida la presentació del popular avi.

Y aixís acabà la hermosa conferència del Sr. Darder entre grans aplaudiments dels seus oyents, que segurament guardaran bon recort de la labor d'aquell.

Al final, va cantarse l'*Himne del Peix* ab molta justesa y afinació, terminant l'acte á cuarts de dotze.

Carta abierta

De un empleado en el Ministerio de Instrucción Pública y Bellas Artes á un vecino de esta villa.

Mi buen amigo:

Mi Crónica íntima que, por correo quincenal tengo yo la pachorra de enviar y vosotros, según dices, el gusto de leer y comentar, tendrá, esta vez, tal sabor de la tierra, que, visto á... que no os ha de saber á rejalar.

Por ahí tenéis (y por aquí le tenemos ahora) un tal Sr. Fournier que tiene de pediquín y porfiado más que el pordiosero de profesión. Huronea en todos los ministerios, pégase á las mangas del Ministro, y no suelta su presa hasta conseguir su demanda.

Andaban por aquí entre el polvo de las arcas de Fomento, las últimas doscientas y cincuenta pesetas que la voracidad de los diputados cureros había respetado, más por ignorancia de su existencia que por falta de motivo ó pretexto de necesidad; y vuestro hombre (le llamo así porque por las trazas deduzco yo que será banyolense, por lo que tiene de banyolífilo) consigue, alegando no sé que fiesta piscícola que por ahí habéis celebrado, que se las den para hacer boca mientras espera raja de mejor cuantía.

Tenía yo entre mis manos pecadoras el expediente de los pueblos que han solicitado la conversión de sus escuelas en graduadas, y, como esta mejora no ha de costar ni un céntimo á los municipios, son muchos los ayuntamientos que lo han solicitado y pocos, relativamente, los que lo han conseguido. Leí yo al jefe del Negociado la lista de los pueblos favorecidos, cuando Fournier se metió de rondón en las oficinas, y al darse cuenta de que en la lista no figuraba Bañolas, dió un brinco el hombre y plantóse en el despacho del Ministro en donde, á puerta cerrada y á grito pelado, departió con Su Excelencia largo y tendido.

Yo no sé que pasó
que mi amo al punto salió;
yo no sé como fué
que dijo: «incluya V.

entre las graduadas concedidas, la escuela de niños y la de niñas de Bañolas.»

Y ahí tenéis esa mejora concedida por arte y diligencia de este tu paisano.

Un Maestro y dos Maestras, además de los que tenéis ya, se os conceden ahora; y esto tan graciosamente, que no ha de gravar vuestro presupuesto municipal en un sólo céntimo.

De este modo y graduando la enseñanza en vuestras escuelas municipales, podrá ser ésta práctica, racional y aplicada, tal como demandan los cánones de la moderna Pedagogía.

Falta tan sólo que el Ayuntamiento, que con tanta oportunidad ha solicitado la reforma, la implante con miras al éxito, acomodando los locales á las exigencias de la graduación y aumentando en algo, aunque sea poco, el haber de los Maestros, si las necesidades de la vida, en esa villa, lo exigieran.

Te felicito por la parte que como banyolense ha de tocarse de la mejora, y porque, si por el hilo se saca el ovillo y para muestra basta un botón, es suficiente el que nos ofrece tu paisano, que por aquí anda recorriendo ministerios, para poder afirmar que, á orillas de ese lago, se cría mucha inteligencia y gran actividad.

Adiós: Guárdate de pulmonías, que por aquí las disfrutamos en abundancia, y aguarda mi nueva crónica, que yo se hará esperar.

Tuyo,
G.

El firmante de la carta ignoraba qu' el señor Fournier fos el Diputat per aquest districte. Creyá que era fill de Banyolas. (Nota de L. R.)

La qüestió dels consums

Sessió extraordinaria de la Junta Municipal celebrada el dia 22 del corrent al objecte de resoldre la manera de cubrir el cupo de consums y senyalar els recàrrechs pera l' proxim any.

Presideix el Sr. Alcalde D. Josep Alsius, assistint-hi els individuos de la Junta Municipal, senyors Hostench, Laqué, Malagelada, Coll, Ametller, Puig, Juandó, Franch, Perpinyá, Vila, Boix y Bofill que perteneixen al Ajuntament y els senyors Aulina, Ameller, Agustí, Llorá, García, Pla, Bosch y Verdaguer dels Vocals Associats.

Obra la sessió el Sr. President, manifestant l'objecte de la mateixa y declara que, tota vegada que l'assumpto que's va á debàixer per la seva trascendència havia dividit l'opinió pública en favorables y contraris, recomanava al numerós públich allí reunit s'abstingués de tota classe de manifestacions á fi de que, tan els regidors com els vocals associats, poguessin lliurement y sens cap mena de presió emetre el seu dictamen.

Seguidament manifestà l'Sr. Alsius que, després d'un detingut estudi del assumptó y, tenint en compte 'ls compromisos contrauts per

l'Ajuntament y 'ls gastos que van vinguent com son l'ensenyansa, l'higiene, la conducció de les aigües, del ferro-carril, etc., la Comissió de Hisenda havia considerat com á únic medi pera cubrir les atencions del pressupost l'administració de consums directe per medi dels fiscals, com se ha anat fent durant aquest any, y que á dit dictamen oposà el vot en contra el regidor Sr. Llorens Ametller.

Concedida la paraula al vocal associat senyor Lluís de Ameller manifesta aquest la seva extranya de que per la Presidència no s'ha gués cridat avants als vocals associats, per donar-los el compte del estudi fet per l'Ajuntament, ja que li consta que aquest se ha reunit per estudiar alguna cosa al objecte d'evitar els drets de portes, ab motiu de una visita que una comissió de vehíns en representació de molts altres, feu al Sr. Alcalde, demanantli se procurés la supressió de tals drets de portes per esser gravosos á la classe obrera.

Contesta l'Sr. Alcalde que ha complert estrictament la llei, convocant á la Junta Municipal en la forma de costum, ja que pressisament la reunió actual es la indicada per estudiar y analisar tot lo fet per la Comissió d'Hisenda y resoldre després lo que's cregués convenient, y que, si era necessari podia prorrogar la sessió á fins á tenir l'assumpto ben estudiad.

Replica l'Sr. Ameller que, al queixarse del Sr. Alcalde, no s'referia á cap incumpliment legal, sino á un incumpliment de lo que ell considerava un deber moral.

Sexten després el Sr. Ameller en llargues consideracions, combatent els drets de portes, ja que ab ells surten beneficiades les classes riques y perjudicades les demés classes socials.

El Sr. Alcalde li contesta diguent s'extra nyava de les manifestacions del Sr. Ameller quan l'any anterior ell mateix, formant part de la Comissió d'Hisenda, havia col·laborat en el projecte de la implantació dels drets de portes, per creure de absoluta necessitat establir tal reforma y que á tal objecte firmà el manifest en el que s'exposava al públich la determinació del Ajuntament de posar els drets de portes, si no s'presentava un medi millor per evitar el repartiment de consums, qual medi no fou presentat per el Sr. Ameller, ni per sos companys de minoria, ni per ningú, en virtut de lo qual quedava ferma la resolució del Ajuntament presa per unanimitat.

Al mataix temps manifesta l'Sr. Alcalde esser el Sr. Ameller el menos indicat per parlar dels perjudicis que 'ls drets de portes ocasionan als obrers, quan ell no volgué contribuir á la suscripció voluntaria de pagar un trimestre de lo que corresponia ab el repartiment de consums, al objecte de poguer desgravar algunes espècies que més perjudicaven á les classes treballadores.

El Sr. Ameller replica que, si bé firmà el manifest de referencia, era perquè allí sols era un projecte y no un acte term del Ajuntament y que si no volgué contribuir á la suscripció fou per creure significaria una humiliació per les classes necessitades.

Torna á contestar el Sr. Alcalde que l'manifest firmat per unanimitat era un compromís ferm contret devant del públich y que, com a prova de que l'Sr. Ameller estava del tot conforme ab la implantació dels drets de portes, podia recordar que, al negarse el Sr. Puig a firmar el manifest de referencia, alegant que ell n'era contrari, el Sr. Ameller fou el qui l'persuadió de que que firmés y li desvanegué 'ls escrupols que tenia.

Manifesta allavars el Sr. Puig (no havent comprés bé les paraules del Sr. Alcalde) que ell s'empreva esser contrari de la implantació dels drets de portes.

Pressisament (contesta l'Sr. Alcalde) confirma V. lo que acabo de dir, y sigui que V. eri l'únich que s'oposava als drets de portes

y que el Sr. Ameller fou el qui logrò persuadirlo de lo contrari.

El Sr. Boix diu que l'Sr. Ameller, no sols era partidari dels drets de portes, sino que afins havia manifestat que á n'els seus partidaris polítichs els hi estava conforme. Com el Sr. Boix, en lloc d'usar la paraula amics polítichs ó partidaris polítichs, referintse á n'els del Sr. Ameller, va emplear la paraula *turba*, protestaren tot seguit els Srs. Ameller y Puig de tal expresió, pero el Sr. Boix s'apressurà á donar explicacions diguent no havia tingut intenció de molestar á ningú y que com no havia donat á tal paraula el sentit que se li aplicava, la donava per retirada.

El Sr. President dona compte de la visita que en companyia del Sr. Coll havian fet al poble de S. Celoni, ab motiu de haberlo citat la comissió que havia anat á trovarlo, manifestantli que allí havien resolt molt satisfactoriament la qüestió dels consums y creyentse que allí era Xauxa, (I) pero que lo que tenen allí es l'administració de consums per gremis ab lo qual aquests se queden ab la ganancia que podria fer l'Ajuntament, essent el preu de les espècies igual ó superior que ab els drets de portes.

El Sr. Ameller torna á fer us de la paraula y manifesta que, essent sols de vuit mil pessetes la diferència de lo recaudat de més per l'Ajuntament ab els drets de portes sobre lo recaudat per reparto, era una llàstima se tingues sin que pagar quince mil pessetes de empleomanía de consums y proposa que per cubrir l'impost de consums se torni al reparto d'avans y que, si faltan diners per cubrir les atencions del pressupost, podrá ferse el Padró de prestació personal, que produiria molts jornals y diners, per aliviar á determinades partides de gastos y reforçar altres d'ingressos; un arbitri sobre canalons y aceres; altre sobre viatgers, y finalment el Reparto general ó vehinat basat en la llei Municipal.

El senyor Alcalde contesta á lo manifestat pel senyor Ameller demostrant la inaplicació é ineficacia dels medis exposats y declara que si ja l'any passat, després d'estudiar molt detingudament l'assumpto s'haxia pres la determinació d'anar á la administració directa era porque no s'va trobar un medi de suplirla.

Donantse per suficient discutit l'assumpto se passa á votació el dictámen de la Comissió d'Hisenda, votant en son favor els senyors Alsius, Hostench, Franch, Laqué, Boix, Juandó, Malagelada, Perpinyá, García, Llorá, Pla y Bosch, total 12.

Votaren en contra de la proposició els senyors Ameller, Puig, Bofill, Coll, Vila, Agustí, Ameller Aulina, Verdaguer y Vidal, total 10.

Proposa després el senyor Alcalde la desgravació de les espècies oli, sal, y pastes y rebaixar dos rals l'arrós, lo que fou aprobat per unanimitat.

El senyor Ameller proposa que del recàrrec de les espècies gravades se rebaixa el 25 per 100 contestantli el senyor Alcalde que tal rebaixa, després de les acordades, disminuiria considerablement els ingressos, dels quals no pot prescindirne l'Ajuntament.

Se passa á votació la proposició del senyor Ameller, donant el mateix resultat que la anterior.

Acorda després la Junta Municipal per unanimitat els recàrrechs municipals sobre la contribució y les cédules resultant els mateixos que l'any anterior.

(1) NOTA.—Emplea el senyor Alcalde aquesta paraula en el sentit usual de *anar molt bé* ó *estar tothom content*. A pesar d'això hem llegit un remitit en *El Amigo del Pueblo* protestant de tal paraula. Creiem que el senyor Vinyas ha publicat tal remitit, més pel desitj de complir algú amic polítich, que per impuls propi, ja que el tenim per suficient il·lustrat (y de això n'ha donat proves) per comprender el sentit de la expressió empleada pel senyor Alcalde y que gran d'esperit per saber despreciar semblants petites.

Una bona part d'aquesta sessió s'empleà, com hem vist, en volguer el Sr. Ameller demostrar que ell sempre ha sigut enemic del implantar els drets de portes y en volguer el Sr. Alcalde demostrar lo contrari.

Creyem que totes les paraules del Sr. Ameller no poden borrar la forsa dels fets y que queda ben demostrat per lo que s'ha dit en aquesta sessió y per altres coses que no s'han dit:

Que'l Sr. Ameller y tots sos companys de minoria firmaren un document en el que s'anunciava al públic l'implantació dels drets de portes, si no's trovava un medi millor, qual medi no's trovà.

Que'l Sr. Llorens Ametller y el Sr. Alsius feren una visita á La Bisbal, ahont s'havíen implantat els drets de portes y, al tornar manifestaren que, pel resultat allí obtingut y per tot lo que havíen vist, creyen convenient posar també l'administració directe á Banyolas.

Que, quan el Sr. Puig se negava á firmar el manifest de referència, fou pressisament el senyor Ameller qui'l persuadí de que firmés.

Que'l Sr. Ameller y tots sos companys estiguieren d'acord ab els altres regidors, assistint á les reunions y estudiant l'assumpto dels drets y al últim firmaren el manifest dit.

Que, solzament quan la Gazeta anuncià la convocació inesperada de les eleccions municipals, el Sr. Ameller y sos companys cambien d'actitud y, no pogueren desvirtuar lo que havíen fet, optaren per no assistir á les reunions, cregurent que així determinats elements polítichs se persuadiríen de que ells eren enemics dels drets.

Que, lluny d'assistir á la sessió de la Junta Municipal, que debia resoldre definitivament aquest assumpto y donar allí les seves raons en contra dels drets de portes, adoptaren la cómoda actitud de inhibirse, cop d'efecte que podia contentar molt als seus electors mentres, deixant de assistir á aquella sessió, facilitaven el que 'ls drets de portes fossin aprovats per unanimitat.

Que l'assumpto dels drets, que era una qüestió administrativa y no política, l'ha convertit el Sr. Ameller y 'ls que l'han seguit en política, desde 'l moment que una convocació á eleccions els feu variar d'actitud.

Per lo tant, creyem difícil que'l Sr. Ameller pugui convencer á ningú, al esforçar-se en demostrar que, quando digo, digo, no digo digo, que digo Diego.

Opinem que la qüestió dels consums ha d'esser examinada detingudament per l'Ajuntament sens mires polítiques y si realment poden suprimir-se, sents perjudici de l'Hisenda Municipal y d'una manera factible, anar de dret á la tal supressió, y si això no es possible tenir una actitud franca y parlar al poble ab claretat que es com deu parlarshi.

Que la substitució dels drets es difícil ho prova el que casi totes les poblacions de la importància de Banyolas els tenen á pesar de que en moltes hi abundan molt més les classes obreres.

Ab tot desitjaríam vivament fos possible trovar un medi per prescindirne.

Lo que sí podém anticipar es, que alguns dels medis proposats pel Sr. Ameller per dotar el pressupost, gravaran igualment á les classes riques que á les de escassa fortuna y en quan al reparto vehinal, si bé té bases més equitatives, tampoc eximeix als obrers, puig hi contribuixen ab un imponible equivalent á la tercera part de lo que cobran per jornals, ab lo que resultaria que aquestes partides foran tallades y ocasionarien déficit, y tampoc podrà escluixir-se del reparto perque s'exposaria l'Ajuntament á que l'Administració l'anulles.

Després de la caiguda

Lo paradís rialler ahí y florit sembla avuy un herm, trist, isolat; la font tan candalosa s'ha secat, les floretes xamosses s'han marcit.

¿Qué haurá passat aquí? que ha succehit, que'l verger delitos y regulat, lo palau pel nou home gobernau en un desert així s'es convertit?

L'home rey ha caigut, deixant llegada á tots sos descendents la trista herència, i perduda está la humana descendencia!

El Senyor ha volgut tenir clemència; del pecat una dona es preservada que'ns durá'l Redentor, l'INMACULADA.

JOSEP SIMÓN JUBANY PBRE.

A la Verge Inmaculada

PREGARIA

Amor, gloria y lloança—oh Estel de l'um potentia oh Aubada riñaller—a mágichs resplandors!
En tant hermosa festa—Vos sou la gran Regina;
el vostre esguard dolçissim—conmou els nostres cors.

Voldria, Verga Pura,—cantar vostres grandeses;
mes jay! qu'es per mes ales—de massa empanta el vol;
Mareta, vos endresso—corresa, una pregaria;
aquesta humili esperança—brotada de conçol.

El' escoltareu, Senyora?—Aixuta de belleses,
el meu fervor la dicta—qu'eixida n' es del cor;
puig seu nostra Patrona—vos demaném ajuda,
perqu'esdevinguí magna—la sembra del Amor.

Sentiu el cant planyivol—qu'entona trist, un poble
aqueell qu'un jorn lluitava—sens temer ser vençut?
La Creu, llavors sa insignia,—ja avuy ha menys prehuida.
Perçó al abim rodolas;—oh poble descregut!

Qu'hermos en ta grandesa!—De ton poder la fama
en temps de ta florida—ben prest s'extengué arreu;
dels llors que'n conquerires—en el transcurs dels segles
t'en feres com regina—corona de gran preu.

Perqu' avuy trocejári—si ahir tant va costarte?
¡Qué trist veuret polcosa—perduts los bells colors!
Es que s'haurá aigualda—la sang en nostres venes
que ja ni el crit de Pàtria—despertin nostres cors?

De germanor els llaços—que ferms a tots lligavan
qué no's yeuey fets trossos?—Tornaulos a nuá:
el mal va fent sa via—bo y corrompent els pobles;
del jou que'n esclavitsa—vullaunos deslliurá.

Salveu la nostra Pàtria—tant pobre y decaiguda
y feu que torni a serne—gloriosa com avants;
l'espill en que tants pobles—un jorn s'hi enmirallaren
aplech de gent valenta—de cors honrats y grans.

Y no oblideu Regina—la nostra Catalunya,
aquest boc de terra—per Vos també prehua;
vetlla, amorosida,—desde'l setial qu'un dia
joyosos os alcaren—sos fills a Montserrat.

Oh dolça Mare meva! Profond mar de pureza;
conhort del que jemega;—puntal del desvalgut;
obrume bondadosa—l'estoix de vostres gracies,
que prou sabrà copçarles—mon cor qu'a Vos acut.

FRANCISCA TORRENT DE FIGA.

Banyolas, Novembre de 1910.

Acte de clausura

DE LA EXPOSICIÓ DE

PISCICULTURA Y PESCA

Va tenir lloc aquest acte el divendres de la setmana passada després d'un mes de estar la exposició oberta al públic.

A les cinc y mitja de la tarda van reuniur-se á la Casa de la Vila la Corporació Municipal y representants de totes les societats de Banyolas y formant una numerosa manifestació precedida de la orquestra «Unió Banyolina», als alocs de la Marxa municipal, se dirigiren pel carrer Major y Plaça de la Constitució á la fonda de La Flora, hostatje del senyor Darder en qual lloc va afegirshi l'esmentat se-

nyor Darder acompañat del seu fill don Geroni y junts prosseguiren la marxa pel carrer de La Canal, á l'Exposició.

Atapahida de gent va quedar la sala de tal manera qu'era impossible donarhi un pas. Després d'una sinfonía molt ben tocada per la dita cobla «Unió Banyolina», el senyor Alcalde don Josep Alsius llegí un notable discurs de clausura en el que feia ressaltar la novetat y l'importància que han tingut la festa del peix y l'exposició de piscicultura lo que, no sols ha despertat l'entusiasme de tots els banyolins, sinó que ha mogut la curiositat del resto d'Espanya, ocupantse llargament la premsa diaria é ilustrada, y fent que 'n nom de Banyolas y ses belleses fos conegut per totes parts.

Fá historia també'l senyor Alsius de tot quan ha f-t el senyor Francesch Darder iniciador de aquells actes y de la bona acollida que han tingut per part de la Iltre. Junta de Ciències Naturals y del decidit apoyo prestat per l'Exm. Ajuntament de Barcelona á qualas entitats testimoní la reconeixement del Ajuntament y poble de Banyolas.

Ab bonichs paràgrafs doná las gracies als expositors per haberlos honorat ab son concurs, á don Geroni Darder per lo bon gust que ha sapigut imprimir als treballs de instalació de la exposició, als companys de nostre corporació municipal y al públic en general pel decidit apoyo prestat á tots els actes, lo qual ha fet que resultessin tan complerts.

Finalment diu el senyor Alsius que tot lo realisat y l'exit obtingut no era possible sense contar ab un home de la activitat, inteligença y desprendiment de nostre benvolgut fill adoptiu don Francesch de A. Darder. El discurs del senyor Alcalde fou rebut ab generals aplaudiments per tota la concurrencia.

Acte seguit va espedirse un telegrama al Exm. Sr. Alcalde de Barcelona, donantli competència del acte que acabava de verificar-se, remerciantli al mateix temps per les facilitats y bona acollida que ha rebut nostre festa per part del Exm. Ajuntament y Iltre. Junta de Ciències Naturals.

Eran las set del vespre quant va donar-se per acabat tan simpàtic acte.

En el rostre de tots els concurrents si llegia la recerca ab que veyan el terme de una obra que per espai d'un mes ha sigut el nostre orgull.

A les vuit del vespre va celebrarse un sopar íntim en la tonda de La Flora ab que els concurrents al acte de clausura varen obsequiar al senyor Darder.

Desde las columnas del nostre SETMANARI nos complavém una vegada més en donar gracies las expresivas al Exm. Sr. Ministre de Foment, al diputat per el districte don Juli Fourrier, al Exm. Ajuntament de Barcelona, Ilustre Junta de Ciències Naturals, senyors expositors y de un modo especialism al senyor Darder pare y fill y tot quants han contribuït á una festa que tant lluïda ha resultat.

Crónica

La senyora esposa del nostre estimat company de redacció don Joaquim Coromina, va donar á llum un nen, diumenge passat, tinguent la desgracia de morirseli al cap d'una hora de haber nascut.

Acompanyém al nostre amic y á la seva distingida familia en la pena que 'ls que haurá causat tan sensible desgracia.

Divendres de la setmana passada l'Ajuntament va celebrar sessió extraordinària al objecte d'acordar un medi d'arreglar el vado que l'empresari de la carretera de Banyolas á Mieres, havia deixat en el punt d'empalme d'aquesta ab la que va de Girona á Olot ó sigui en mitj de la plaça dels Turers.

Va acordarse construir una alcantarilla que pagará l'Ajuntament, contribuïntli el dit empresari, ab la que s'evitarà el pessim efecte qu'aquell vaibé produuria en un lloc tan cèntrich, y resultarà nivellat ab el rest de la plaça el tres que va del Café Xampinya á ca 'n Pujol.

Se trova molt millorada de la seva dolència la senyora mare del nostre amic senyor Butiñá. 'Ms en alegrem.

Durant aquesta setmana s'ha trevat en el local en que hi havia l'exposició de Piscicultura, pera desmontar les varies instalacions, estant ja totalment desocupat.

**

Del President de la Peregrinació á Terra Santa y Roma que s'está organitzant per el Maig de 1911, don Josep Maria de Urquijo, hem rebut una atenta carta, acompanyant una extensa circular en la que 's fa una detallada relació del itinerari y de les condicions del viatge, quins preus, inclosos absolutament tots els gastos, son els següents: 2000 pessetes á primera classe; 1500 á segona y 1000 á tercera.

Les inscripcions deuen ferse avants del 31 de Desembre d'aquest any. Les sollicituds d'admissió deuen dirigir-se al President de la Junta Organizadora de Bilbao ó qualsevol dels representants que 's nombrin.

**

Dissapte de la setmana passada, á primeres hores del demà, un fill del senyor Joan Oliveras va sentir fressa á la botiga, posantlo en coneixement del seu avi qu'estava pastant, qui no va ferne cas.

Més tard, al baixar la seva mare, va trobar forcejat el calaix del taulell, en el que hi havien nnes cent pessetes, que á no haber sigut el seu fill, s'en haurían emportat el lladre ó lladres. Aquests al sentir l'avís del nen, varen abandonar la casa.

Els lladres havien aproveitat, per entrarhi, la oportunitat d'estar la porta no més que ajustada pera haverla deixat així, com de costum, un altre fill del senyor Oliveras, al anàrsen al treball.

**

Dijous á les 10 del demà va inciar-se un incendi en el pastadó de la fleca d'en Ramón Oliveras, que va ser sofocat gracies á l'inmediat auxili de numerosos veïns. Varen cremar-se alguns pallissòns y unes quantes faixines. Per encàrrec del Sr. Oliveras doném les gracies á tots quants contribuïren á la extinció del incendi.

**

El divendres de la setmana passada va contraruer matrimoni en la Iglesia Parroquial de Tona, el Director del nostre estimat colega *El Norte* de Girona, D. Joseph Ayats, ab la distingida senyoreta d'aquella població D.ª Pilar Ristol.

Desitjém als novells esposos, moltes felicitats en el seu nou estat.

**

Dijous vinent, l'Archicofradia de les filles de Maria, solemnizarà la festa de la seva patrona la Verge Inmaculada, ab algunes actes religiosos, com á coronament dels Sants Exercicis espirituials, començats el dijous passat. Dits actes serán els següents: Comunió general, Ofici Solemnne, funció á la tarda y Professió que, com de costum, recorrerà els principals carrers d'aquesta població.

**

Días passats un guarda-consums perseguiá á una fulana de aquesta vila convenuts de que pretenia entrar quelcom de frau. Al passar per els voltants del Convent de la Divina Providencia, la perseguida va refugiarse en una casa senyorial ahont fou acollida ab molta amabilitat y més encara defensada enèrgicament de la persecució del guarda.

No sabém si l'amparador de la suposta matutera tenia coneixement de la finalitat del guarda.

En aquest cas nos sembla la seva actitud molt semblant á la de una vulgar cobertora.

Fàbrica de paper "continuo,"

Especialitat en papers colats
para la industria tapera

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoñá)

TALLER FOTOGRÁFIC

Tirajes de tarjetas postales al bromuro y esmalte

RETRATS AMPLIACIÓNS-REPRODUCCIÓNYS MINIATURES

Francisco Xavier Mateu

— BANYOLAS —

Se fan tirajes especiales pera qui's desitji, en
viant solsament els CLICHÉS.

AMPLIACIONES DE REGALO

De avui a fi de Maig prop-vinet, les de tamany
natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant
y artístic encuadrat y corresponent vidre.

CIRILO MASOLIVER

PINTOR Y DORADOR

Colecció de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATA

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780

Puresa garantida.

Proveidors de la Reial Casa.

Premiada en distintas Exposicions.

CLASSES ESPECIALES

pera col·legis y comunitats religioses.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins
ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escribanías, 8.-Banyolas

LA VIOLETA

CARPINTERIA

— DE —

Joseph Romans

Carrer Major.—BANYOLAS

FÀBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

— DE —

Vicens Laqué

Banyolas

CICLISTES:

Si voleu estar ben servits, en BICICLETTES accésories y tota mena de reparacions, diriguïu's al coneut ciclista

Joseph Figuls

Especialitat en pneumàtics.

— HEAGLE, HUTCHINSON. —

— BANYOLAS —

Tenda LA CONCEPCIÓ

— Pintures, pince'ls, barnissos de totes menes —

JOAN PUJOL

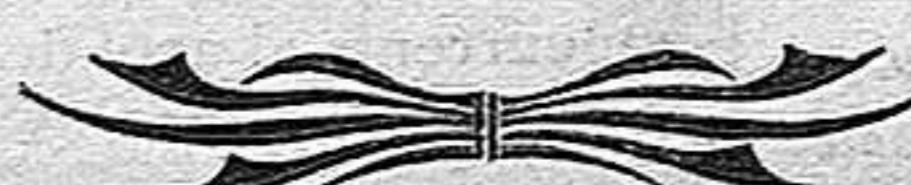
TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fàbrica

— DE —

PASTES PERA SOPA

— LA —
CATALANA

Banyolas

Gran Fàbrica de Chocolates

EL LAGO

— DE —

Lluis Tremoleda

GARRER DE GUIMERA.—BANYOLAS

Fàbrica de Xocolata

— DE —

Dolores Torras

BANYOLAS

BARBERIA

DE

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Major, 23 y Plaça de la Vila, 21

BANYOLAS

L'Unión

Companyia anònima de segurs contra incendis

Fundada en 1828

La NEW-YORK

Companyia de segurs sobre la vida

Fundada en 1865

L'Assicuratrice Italiana

Societat anònima de segurs contra 'ls accidents y reasssegurs

Representant á Banyolas: EUDALD GARCÍA

Granades y aparatos matafochs sistema **Biosca**,

Unich representant y venedor en la Provincia

Jaume Casellas Constructor d'obras

Piazza del Dr. Rovira, 1.—BANYOLAS

MALALTS! ¿Voleu recuperar aviat les forces
perdudes y disposar d'una natu-
ralesa ferentia? Feu ús del **Bioferm Sócatarg** :::

Indicat en la Tuberculosis, Raquitisme, Neurastenia, Im-
potència, Desgana, Convalescències, Agotament per haber
passat malalties greus o per excessos de treballs moral
o corporal. Es un medicament de gust agradable, recom-
enat per tots els metges que l'coneixen, per què han
comprobat que refà depressa y ab seguretat.

Preu de venda: 3 ptes. l'empolla.

NOYES de colors pàlids, ab desvaneixements,
caparro, cansanci, flagues, desarri-
glos menstruials, etc. conseguireu que aviat desapareixi
tot això fent ús de les

Píldores ferruginoses Sócatarg

Reconegeutes com la meditació més certa pera la cura-
ció de l'Anèmia, Clorosis, Linfatisme, Flux blanc, Mens-
truació dolorosa é irregular, etz. etz. Obren també com a
depuratives.—Les Píldores ferruginoses Sócatarg per sa
composició y estar envoltades d'una capa especial, re-
sulten sense gust, d'agradable flaire, no cansan al pahí-
dor y son de molt bon pendre.

Preu de venda: 2 ptes. el pot.

Únic y exclusiu preparador del
BIOFERM SÓCATARG y de les **PÍLDORES FERRUGINOSAS SÓCATARG**

J. Gratacós Vallmajó, Apotecari.

Dipositari á Barcelona J. Viladot, Rambla Catalunya, 56

PUNTOS DE VENTA: A les Farmaceries y Drogueries ben
proveides de per tot arreu.